

BOSNA I HERCEGOVINA  
REPUBLIKA SRPSKA  
OKRUŽNI SUD U BANJOJ LUCI  
Broj: 11 0 U 039319 25 U  
Dana, 04.11.2025. godine

Okružni sud u Banja Luci i to sudija Sunita Šukalo uz učešće Alme Ahmetović-Ramić kao zapisničara u upravnom sporu po tužbi S. J. iz M. (u daljem tekstu: tužilac), kojeg zastupa punomoćnik, Biljana Brkić, advokat iz Doboja protiv Komisije za žalbe Republike Srpske, koju zastupa predsjednik Komisije, kao zakonski zastupnik sa sjedištem u ulici: Vojvode Momčila broj 5, Banja Luka (u daljem tekstu: tužena), radi poništenja rješenja, broj 01-86-9/25 od 08.07.2025. godine, u predmetu rješavanja sukoba interesa, dana 04.11.2025. godine, donio je

### PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova upravno-sudskog spora kao neosnovan.

### Obrazloženje

Osporenim aktom, odbijena je žalba tužioca, izjavljena na rješenje Republičke komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, broj: 02-1653-S-4/24/25-3O.S. od 28.04.2025. godine, a kojim je utvrđeno da je tužilac u sukobu interesa, kako je to precizno objašnjeno u dispozitivu tog rješenja.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac osporava zakonitost navedenog akta iz svih razloga iz člana 10. Zakona o upravnim sporovima, kako to proizlazi iz sadržaja tužbe. U tužbi izlaže obrazloženje osporenog rješenja i činjenice koje su označene, u tom rješenju pa zaključuje da je osporeno rješenje doneseno suprotno Zakonu o upravnim sporovima, a činjenice su nepotpuno i netačno utvrđene, pri čemu je organ odlučivao o aktu, koji u momentu donošenja odluke, nije bio na snazi. Tužilac tvrdi da je tuženi trebao da ga pozove, kako bi dostavio, na uvid, akte na koje se poziva u žalbi i umjesto da vrati prvostepenom organu na dopunu i utvrđivanju potpunog činjeničnog osnova, tuženi je odbio žalbu kao neosnovanu. Dalje navodi da prema rješenju od 28.04.2025. godine, kojim je utvrđeno da je tužilac bio u sukobu interesa na radnom mjestu v.d. načelnik Odjeljenja za prostorno uređenje opštine Modriča i poziva se na sjednicu SO Modriča o potvrđivanju mandata i rješenju o imenovanju, dok druge činjenice nisu utvrđivali, radi čega su donijeli ishitrenu odluku. Napominje da je u momentu donošenja tog rješenja, tužiocu prestao mandat odbornika, dana 08.01.2025. godine, što potvrđuje i Centralna izborna komisija. Dalje, dokazi potvrđuju da je 31.12.2024. godine, tužilac imenovan za v.d. načelnika, a načelnik opštine je donio Rešenje o zasnivanju radnog odnosa na određeno vrijeme, dana 15.01.2025. godine, a zatim Rješenje o raspoređivanju službenika, istog dana, dakle nakon što je tužiocu prestao mandat odbornika. Rješenje je u suprotnosti sa odlukom prvostepenog organa, a tuženi se nije bavio dokazima na koje se pozvao tužilac pa je bez argumenata, potvrdio prvostepeno rješenje koje je nezakonito.

Nadalje, u tužbi ističe da se nižestepeni organi „samo bave Zakonom o sukobu interesa pa i Zakon o državnim službenicima, bez utvrđivanja relevantnih činjenica. Trebalo je, kako tužilac navodi, postupati po Zakonu o opštem upravnom postupku i tražiti od nadležnog organa, kao i od tužioca, Rješenje o imenovanju i Rješenje o prestanku mandata. Zaključujući da je doneseno nezakonito rješenje i bez potpuno i jasno utvrđenih činjenica, a posebno prestanak mandata, koji isključuje sukob interesa, koju činjenicu je bio obavezan tuženi da utvrdi. Suprotno tome, tuženi, kako navodi u osporenom rješenju, smatra irelevantnom i odlučuje o radnom mjestu v.d. načelnik Odjeljenja, što ne odgovara realnosti jer je tužilac imenovan na radno mjesto načelnika, 29.04.2025. godine. Predlaže da sud uvaži tužbu i osporeno rješenje poništi, kao nezakonito uz naknadu troškova, opredijeljenih po punomoćniku.

Tužena je, na traženje suda, dostavila spise predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu, u kojem ponavlja činjenice iz postupka koji je prethodio donošenju osporenog rješenja. Tuženi pominje član 45 stav 2 Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinica lokalne samouprave („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 97/16) koji propisuje nespojivost i zabranjene pozicije, tako da, između ostalog, službenik u gradskoj, odnosno opštinskoj upravi, ne može biti odbornik u skupštini jedinice lokalne samouprave. Dalje se osvrće na član 3 stav 1 Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 73/8, 52/14 i 90/23) i navodi da je stav komisije zauzet u pobijanom rješenju da je nezakonito ponašanje tužioca, sadržano u činjenici da mu je na prvoj sjednici SO Modriča, održanoj, dana 05.12.2024. godine, proglašen mandat za odbornika u mandatnom sazivu 2024. do 2028. godina, a istovremeno je imenovan 31.12.2024. godine, za vršioca dužnosti načelnika Odjeljenja za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove i ekologiju, iako je morao znati da nije u skladu sa zakonom, da odbornik u Skupštini opštine, istovremeno bude zaposlen u svojstvu službenika ili namještenika u opštinskoj upravi opštine Modriča, na koji način je svjesno prekršio principe djelovanja izabranog predstavnika, koje propisuje član 3 stav 1 Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinica lokalne samouprave, a što je dovelo imenovanog u sukob interesa. Nadalje, činjenica da je tužilac sada imenovan na mandatni period i da više nije vršilac dužnosti, ne utiče na pravnu kvalifikaciju situacije, niti mijenja postojanje sukoba interesa utvrđeno u rješenju prvostepene komisije. Ovo pravno stajalište je potvrđeno presudom Okružnog suda u Banja Luci od 24.11.2023. godine, broj 11 0 U 033511 23 U. U odgovoru, tužena osporava tvrdnje o prekoračenju nadležnosti zato što je članom 16 stav 1 Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, propisano je da komisija pokreće postupak za utvrđivanje postojanja sukoba interesa po vlastitoj inicijativi ili na inicijativu nekog fizičkog ili pravnog lica, koji ocijeni opravdanom/osnovanom. Stoga, inicijativa predstavlja samo saznanje o mogućem postojanju sukoba interesa dok je komisija ovlaštena da, ukoliko utvrdi da je inicijativa osnovana, pokrene i sprovede postupak po službenoj dužnosti i donese odgovarajuću odluku. Dalje se, u odgovoru, osporava tvrdnja o obavezi pozivanja tužioca da dostavi, na uvid, akte jer takvo postupanje ne bi dovelo do drugačije odluke i tvrdnje da je podnio ostavku 08.01.2025. godine, o čemu nema dokaza u spisu, bio bi mu, takođe, utvrđen sukob interesa jer je članom 10 pomenutog Zakona o sukobu interesa, propisano da su izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici, dužni podnijeti ostavku na svaku od nespojivih funkcija i poslova, najkasnije jedan dan prije preuzimanja javne

funkcije. Dalje se, u odgovoru, osvrće na nadležnost komisije koja je jasno određena Zakonom o sprečavanju sukoba interesa, a činjenica da je određeno lice, u radno-pravnom statusu službenika, ne isključuje njegovu paralelnu odgovornost po osnovu Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, ukoliko obavlja funkciju iz člana 4 tog zakona. Tuženi smatra da nema osnova da se tužilac poziva na navodnu pristrasnost tužene jer je tužena razmotrila sve navode iz žalbe i jasno obrazložila zbog čega određeni navodi, nisu mogli uticati na drugačije rješenje ove upravne stvari. Nije obaveza komisije da se osvrće o svakom navodu žalbe, pogotovo, ukoliko takav navod ne može dovesti do drugačije odluke. Predlaže da sud odbije tužbu kao neosnovanu.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 109/05 i 63/11 – u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor tužene strane, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa, proizlazi da je Republičkoj komisiji za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske (u daljem tekstu Komisija) dostavljena inicijativa za utvrđivanje postojanja sukoba interesa za S. J, odbornika u Skupštini opštine Modića i v.d. načelnika Odjeljenja za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove i ekologiju, dana 26.12.2024. godine.

U predmetnoj inicijativi se navodi da je na konstutivnoj sjednici SO Modića, 05.12.2024. godine, došlo do grubog kršenja propisa pa tako i Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske.

Konkretno, da je S. J. v.d. načelnika Odjeljenja za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove i ekologiju i da je istovremeno član organa političke stranke SDS pa je, dana 17.01.2025. godine, komisija donijela odluku o pokretanju postupka za utvrđivanje postojanja sukoba interesa, koju inicijativu je dostavila S. J, na izjašnjenje.

Imenovani je dostavio odgovor, dana 06.02.2025. godine, navodeći da imenovanjem za v.d. načelnika Odjeljenja za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove i ekologiju, nije došlo do povrede propisa, koje regulišu sukob interesa jer on nije član organa stranke SDS, uz koje izjašnjenje je dostavio dokaze i to: dopis stranke SDS; izvod iz Zapisnika sa 1. sjednice SO Modriča od 05.12.2024. godine i Rješenje o imenovanju v.d. načelnika Odjeljenja za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove i ekologiju od 31.12.2024. godine.

Komisija nije tražila dopunu dokaza, procijenivši da su dokazi, koji su u posjedi, dovoljni za odlučivanje.

Analizom prikupljenih dokaza, utvrđeno je da S. J. nije član Srpske demokratske stranke (SDS); Zapisnik sa 1. sjednice SO Modriča od 05.12.2024. godine, potvrđuje da je na sjednici, prisustvovalo svih 27 odbornika i da je pod tačkom 6, usvojena Odluka o proglašenju mandata odbornika SO Modriča u mandatnom sazivu 2024-2028. te da je, između ostalih, S. J, dao svečanu izjavu; Rješenje o imenovanju v.d. načelnika Odjeljenja za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove i ekologiju od 31.12.2024. godine, potvrđuje da se S. J. imenuje za v.d. načelnika ovog Odjeljenja, počev od 31.12.2024. godine do okončanja postupka javne konkurencije, a najduže na period od 90 dana.

Nadalje, uvidom u službenu stranicu SO Modriča, utvrđeno je da je S. J. i dalje zaposlen kao v.d. načelnika Odjeljenja za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove i ekologiju.

Nakon analize svih dokaza, a shodno Zakonu o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, doneseno je rješenje, broj 02-1653-S-4/24/25-3,O.S. od 28.04.2025. godine.

Rješenje kojim se utvrđuje da izabrani predstavnik S. J, odbornik u SO Modriča i v.d. načelnika Odjeljenja za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove i ekologiju, nalazi u sukobu interesa, povodom obavljanja nespojivih funkcija i povrede principa djelovanja iz člana 3 i povrede člana 10 Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske.

Tačkom 2 je konstatovano da će Komisija, po pravosnažnosti, dostaviti predmetno rješenje načelniku opštine Modriča i Centralnoj izbornoj komisiji Bosne i Hercegovine.

Rješavajući po žalbi kojom je tužilac osporio odluku iz prvostepenog rješenja, tužena, odbija žalbu kao neosnovanu i utvrđuje da se imenovani nalazi u sukobu interesa te dajući razloge koje sud cijeni pravilnim i na zakonu zasnovanim.

Naime, Odredbom člana 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 73/08, 72/14, u daljem tekstu: Zakon) propisano je da se ovim zakonom uređuju posebne obaveze izabranih predstavnika, nosilaca izvršnih funkcija i savjetnika u organima vlasti Republike Srpske (u daljem tekstu: Republika) i jedinica lokalne samouprave u obavljanju javne funkcije, a u cilju sprečavanja sukoba interesa.

Odredbom člana 2. stav 1. i stav 2. Zakona, propisano je da sukob interesa postoji u situacijama u kojima izabrani predstavnik, nosilac izvršne funkcije ili savjetnik ima privatan interes koji je takav da može uticati ili izgleda da može uticati, na nepristrasno i objektivno vršenje njegove dužnosti, pri čemu privatni interes izabranog predstavnika, nosioca izvršne funkcije, ili savjetnika uključuje bilo koju prednost za njega ili njegovu porodicu i druga lica, ili organizacije sa kojima je on imao ili ima poslovne, političke i druge veze, a odredbom člana 3. stav 1. ovog zakona, propisano je da su izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici u obavljanju javne funkcije, dužni da se ponašaju savjesno i odgovorno, zakonito, nepristrasno i jasno, i da se pridržavaju principa odgovornosti, poštenja, savjesnosti, otvorenosti i vjerodostojnosti, kao i da se pridržavaju etike poziva i funkcije koju obavljaju, dok je stavom 2. ovog člana, propisano da u obavljanju javne funkcije izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa. Stavom 3 ovog člana je propisano da izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici su lično odgovorni za svoje djelovanje u obavljanju funkcija na koje su izabrani, odnosno imenovani, i politički su odgovorni građanima koji su ih izabrali ili organima vlasti koji su ih imenovali dok je stavom 4 propisano da izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici ne smiju koristiti javnu funkciju za ličnu dobit ili dobit lica koje je sa njima povezano, i ne smiju biti ni u kakvom odnosu zavisnosti prema licima koja bi mogla uticati na njihovu objektivnost.

Takođe, treba reći da je odredbom člana 16. stav 1. navedenog zakona, propisano je da Komisija pokreće postupak za utvrđivanje postojanja sukoba interesa, po vlastitoj inicijativi ili na inicijativu nekog fizičkog ili pravnog lica, koju ocijeni osnovanom, kako je to, u konkretnom slučaju.

Postupak koji je uslijedio po inicijativi, pokazao je da se, u konkretnom slučaju, radi o rukovodećem radnom mjestu službenika u lokalnoj samoupravi, radi čega se

primjenjuju odredbe Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave.

Sadržaj člana 45 stav 1, jasno ukazuje da službenik ne može obavljati dužnosti, aktivnosti ili biti na položaju koji su nespojivi sa njegovim službenim dužnostima, radi čega su navodi tužioca da su pogrešno i nepotpuno utvrđene činjenice, nemaju osnova. Dokazi govore suprotno.

Stavom 2 člana 45, koji je pomenut, propisano je da službenik ne može obavljati funkciju odbornika u skupštini jedinice lokalne samouprave, niti izvršnu funkciju u organima vlasti republike.

Činjenica je da S. J. obavlja nespojive funkcije i tako krši član 45 stav 2 Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave.

Jednako je povrijeđen i član 10 Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, koji propisuje da su izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici dužni podnijeti ostavku na svaku od nespojivih funkcija i poslova, najkasnije jedan dan prije preduzimanja javne funkcije.

Konkretni slučaj pokazuje da su prekršeni principi savjesnosti i odgovornosti jer bi savjesnim i odgovornim ponašanjem lice po saznanju da su funkcije nespojive, podnijelo ostavku na koji bi način sačuvalo vjerodostojnost funkcije koju obavlja.

Takođe, kako to pravilno utvrđuje Komisija, konkretnim postupanjem prekršen je i princip zakonitosti jer je obavljanje dvije funkcije, koje tužilac, bez osnova, osporava, suprotno zakonima koji regulišu ovu oblast.

Dakle, tužilac je zaposlen na rukovodećem radnom mjestu u lokalnoj samoupravi dok istovremeno obavlja funkciju odbornika u SO Modriča, što je suprotno zakonima na koje se osnovano pozvao tuženi.

Dakle, navedeno govori da su bez osnova tvrdnje tužbe o nepotpuno i netačno utvrđenim činjenicama o pristrasnosti postupajućih organa i kršenju građanskih prava, ako iz dokaza koji su provedeni i čiju dopunu nije trebalo pribavljati, utvrđeno da se tužilac, suprotno zakonima, nalazi u sukobu interesa, što je osnovano sankcionisao zakonom propisan organ.

Imajući u vidu navedeno, donošenjem osporenog akta nisu ostvareni razlozi iz člana 10 stav 1 tačka 2 i 4 ZUS pa je valjalo tužbu odbiti kao neosnovanu, u skladu sa ovlaštenjima iz člana 31 stav 1 i 2 istog zakona.

Tužilac nije uspio u ovom upravno-sudskom sporu, radi čega mune pripadaju troškovi, opredijeljeni po punomoćniku.

Zapisničar  
Alma Ahmetović-Ramić

Sudija  
Sunita Šukalo